

[Rager.]

uberettiget, men fordi vi ogsaa — og det indrømmer jeg naturligvis — maa bøje os for visse økonomiske Love, ja, da er det jo netop Spørgsmaalet, om Tidspunktet ikke er inde til, at man fra Statens Side ved at fastslaa Regler som dem, der ligger her, giver en Norm for, hvad der i Øjeblikket maa anses for at være det fornuftmæssigt opnaaelige. Saa kan man maaske, netop ved i Tide at gribe ind med saadanne Love, undgaa de ødelæggende Stridigheder, der ellers kan blive en Følge af, at der slet intet sker med Hensyn til Regulering af Søfolks Arbejdstid.

Ud over de Mennesker, der er organiseret, er der paa Skibene yderligere nogle, der efter denne Lov vil faa en haardt tiltrængt Beskyttelse, det er Messe- og Kahytsdrengene, de yngste af Restaurationspersonalet. Det er sikkert dem, der er allerdaarligst stillede; efter de Oplysninger, jeg har faaet fra forskellige Sider — Oplysningerne er indhentet baade fra den ene og den anden Part i dette Spørgsmaal —, arbejder disse unge Mennesker i Virkeligheden fra Kl. 6 om Morgenen til Kl. 8—9 om Aftenen, og de er nogenlunde i jævnt Trav hele Tiden. Jeg ser naturligvis godt, at en Bestemmelse som den her foreslaaede kan medføre, at der paa et Skib maa antages endnu en Kahytsdreng eller Messedreng; han koster maaske 25 Kr. om Maaneden, han skal have noget at spise, og han skal have et Sted paa Skibet at være. Jeg ser godt, det er en Udgift yderligere, og jeg undervurderer ikke, hvad enhver selv nok saa lille Udgift kan betyde i Konkurrencen, men jeg spørger alligevel: Er det rimeligt, at Konkurrence-dygtighed kun opnaas ved Misbrug af mindreaarige, af et saa ungt og værgeløst Personale? Det forekommer mig, at man ikke kan sige, at det er det.

Jeg tror, jeg herigennem har givet Udtryk for min principielle Stilling over for dette Forslag — der er jo i øvrigt ud over Sømandene ogsaa tænkt lovgivet med Hensyn til Funktionærerne, idet saavel Styrmand som Maskinmestre er omtalt i Forslaget —, og jeg har saa kun endnu nogle enkelte Bemærkninger at gøre til et Par af Paragraferne.

I § 1 har man undtaget fra dem, som Loven skal finde Anvendelse paa, 1ste Styrmand og 1ste Maskinmester. Der er maaske nogen Meningsforskel om, hvorvidt dette er rigtigt eller ej, det kan der jo forhandles om. Men man undtager ogsaa Enestyrmand og Enemaskinmester, og der er jeg straks lidt mere usikker og vil forbe-

holde mig, inden jeg tager endelig Stilling hertil, at høre, hvilke Motiveringer man kan give i Udvalget.

I § 4 omtales den normale Arbejdstid for Sømand, hvis Skibstjeneste er inddelt i Vagter, og der siges, hvor meget den i to paa hinanden følgende Døgn sammenlagt højst maa udgøre. Der er i alt 5 Grupper, og de 4 første giver visse bestemte Retningslinier, men den femte siger bare: i øvrigt 24 Timer; det er altsaa de Omraader, hvor der ikke er sat en anden Maksimalgrænse. Jeg kunde tænke mig, at der vilde være Anledning til at forhandle om, hvorvidt denne Opsamlingsgruppe, der siger „i øvrigt 24 Timer“, er nødvendig — om der ikke kunde ændres lidt derved.

§ 7 omtaler Forholdene, naar Skibet ligger i Havn, og med Hensyn til den vil jeg ogsaa forbeholde mig at faa nærmere Oplysninger.

I § 15 er der bl. a. fastsat en Minimumsbetaling for Overarbejde. Jeg kan godt forstaa, at som Lovforslaget er bygget op, kommer man ind paa dette, men jeg gør opmærksom paa, at dette er det eneste Sted i Forslaget, hvor der overhovedet sker en Indblanding i Tarifforhold. Jeg kan godt sige, at det principielt ikke tiltaler mig, men jeg er villig til at bøje mig for Nødvendigheden af, at det som Led i hele Systemet maa blive staaende.

I § 16, Dispensationsparagraffen, staar der, at Aftaler, hvorved der paalægges en Sømand længere Skibstjeneste end i denne Lov fastsat eller betinges lavere Godtgørelse for Overtidsarbejde end i § 15 foreskrevet, er ugyldige, medmindre Aftalen godkendes af Ministeriet for Søfart og Fiskeri. Saa vidt jeg ser, er det en Paragraf, der svarer til den svenske Lovs § 17, men der mangler den sidste Tilføjelse: medmindre Aftalen godkendes af Ministeriet for Søfart og Fiskeri. Jeg er ikke glad ved, at man her har fundet Anledning til at tage denne Tilføjelse med, men jeg er naturligvis ogsaa her villig til at høre, hvilke Motiveringer, ud over de allerede fremførte, der kan være for at indsætte den.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens Ikrafttræden forstaaer jeg meget vel, at Ministeren i sin Forelæggelsestale, hvor han jo ikke kunde vide, hvor lang Tid der vilde medgaa til Forhandlingerne om Lovforslaget, har villet tage et Forbehold, saa at Loven skal kunne sættes i Kraft ved kgl. Anordning, naar alle Forberedelser er truffet. Det skulde glæde mig, om man i Udvalget ved Forhandling med Ministeren kunde naa saa langt, at man fik fastlagt